

Zápis

z obhajoby disertační práce paní Mgr. Karolíny Dolanské

konané dne 13.6. 2013

téma práce "Beauty Revisited in Contemporary Art"

„Současné umění a otázka krásy“

Předseda komise prof. PhDr. Roman Prahel, CSc. zahájil obhajobu a představil přítomným kandidátku.

Školitel prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc. představil doktorandku a seznámil komisi s uchazečkou a její disertační práci.

Kandidátka seznámila přítomné se svou disertační prací. Sdělila zejména:

Zájem o otázky krásy v umění, krása jako stále konstitutivní hodnota i v současném umění.

1990s Columbia University, USA – tam považována krása za irelevantní (prof. A. Danto), názor, že naše zvýšená senzibilita nám zabraňuje vnímat krásu (složitě vztahy ve světě apod.)

Kandidátce přišlo toto tvrzení chybné, a proto chtěla obhájit hodnotu krásy, v NG se tato teze potvrdila. Výchozí body Nietzsche – krása umění je hodnotné, linka mezi estetikou a etikou, návaznost na Kanta – hodnota musí být stále znovu interpretována, aby byla platná.

Forma a obsah musí být vždy ušité na míru jeden pro druhého singularita v tom Kant vidí krásu.

Tento moment krásy musí být bez vnějšího zájmu. Obecný konsensus. Nelze dílo

zkonsumovat sám pro sebe – rozdíl mezi uměním a kýčem. Krása je v tom, že dílo je pokaždé jiné, nové. Krása nikdy nemůže mechanicky plnit pravidla, řídit se jimi.

V 1990s společnost v USA byla liberálně demokratická, kde vše mělo své místo, proto se mluvilo o konci umění, společnost byla příliš racionální.

V té době byl byrokratický přístup k umění, co k tomu nepatřilo, bylo zavrženo, včetně krásy.

V současné době je krása rehabilitována, protože přináší novost, frikce proti zavedenému způsobu, krása je pro umění neodmyslitelná.

Zpátky ke Kantovi krása je nositel novosti, navazuje na obecný konsensus.

Poté oponenti přednesli závěry svých posudků.

Oponent prof. PhDr. Miroslav Petříček, PhD.:

V prvních oddílech jasný cíl – rehabilitace krásy, krása jako konstitutivní hodnota.

Další, koncepce Greenberga – „flatness“, uvedeny dobré příklady, „flatness“ lze chápat šířeji.

Zajímavá kapitola o surrealismu a René Magrittovi.

Autonomie umění, svéráznost díla, singularita – forma a obsah – dobré příklady.

Svár apollinský s dionýským.

Návaznost na současné umění atd.

Úskalí: Někdy interpretace jevu děje je podřízena cíli.

    Otázka definice krásy (je i Baudelairovská krása)

    Chybí polemika druhého pólu „vznešeného“ (Lyotard).

    Dynamičtější pojem / rozbor singularity.

V celku to pro práci není tak podstatné.

Práce je výborná a schválená pro obhajobu.

Oponentka doc. PhDr. Marie Rakušanová, PhD. (nepřítomna, posudek čte prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.)

Podporu pro krásu hledá u filozofů.

Hlavní polemika je vedena s postmoderními a poststrukturálními polemikami (Danto apod.)

Seznámení s kapitoly.

Soustředění na kanonické texty modernismu, hl. Greenbergovské texty, které jsou důležité pro současné umění.

II: část prezentace vlastních kurátorských počínů, praxe je uplatněna v polemice.

Vytknout lze jen transkripce některých jmen.

Závěr. Nesnadný úkol, dobrá příprava, nepodceněno, doporučení k obhajobě.

Reakce Mgr. Dolanské na oponenty.

Vznešené versus krásné – byla seznámena s Lyotardem, ale v práci ho nepoužila.

V odkazech reprezentovat nereprezentovatelné není výsledkem krásy, ale vznešeného (spojeno i s útrapy).

Zachycování vznešena je výchozí impulz pro vznik díla, ale když dílo existuje, je už na rovině spíš krása.

Není to vyostřená hranice mezi krásou a vznešením.

Prof. Petříček – Kantova krása je spojena s pravidly.

Prof. Prahel – doc. Rakušanová má jen technickou poznámku.

Zahájení diskuze:

Prof. Wittlich: líbí se mi úvodní věta doc. Rakušanové.

    Lze to rozvést i na jiné druhy krásy, ale kandidátka má zájem o krásu v současném umění.

    Krása zneklidňuje současné badatele.

Doc. Klimešová:

1. Otázka jestli neviděla kandidátka výstavu Regarding Beauty koncem 1990s, v katalogu je text i od A. Danta - Regarding Ashes.
2. Jeden malíř, který říkal, že mu jde o krásu, otázka, zda kandidátka neuvažovala o malíři Balthusovi.

Mgr. Dolanská:

    Bude o něm uvažovat.

Prof. Prahel:

Kant nemá poslední slovo, Ch. Baudelaire má velkou cenu pro modernější badatele.
Nedal by se aplikovat na druhou část?
Estetika ošklivosti Rosenkranz

Mgr. Dolanská:

Zabývá se Baudelairem v souvislosti s Manetem. Aby dílo zůstalo aktuální a krásné musí navazovat na předchozí a to pak zbourat/narušit.

Prof. Prahel: Baudelaire klade důraz i na obsahovost.

Mgr. Dolanská: Kant je jen odrazový můstek.

Prof. Wittlich: Baudelaire vytržení z věčnosti, ale kterým směrem (nahoru nebo dolů?)
Krása je i ďábelská.

Prof. Petříček: Paul W? Kniha o specifičnosti francouzské revoluce hledání ideologie pomíjivého. Pravidla jsou pomíjivá, protože se tvoří nová, ale bez pravidel to je masakr.

Eidos krása není jen eidos.

Prof. Wittlich: máme zafixováno, že je to něco pomíjivého.

Mgr. Dolanská: musí víc věcí sepnout a působit dohromady.

Prof. Petříček: Nová kniha, která se zabývá, co měl Kant před očima, výsledky jsou otřesné.

Prof. Prahel: Přijímáme veškeré Vaše vysvětlení.

Vyhlášení výsledků tajného hlasování: souhlas s udělením titulu PhD.

Podpisy:

doc. PhDr. Marie Klimešová, PhD

prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc.

prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.